

og altsaa med Concessioner at købe Tilveiebringelsen af et virkeligt Normalbudget, og at det altsaa vil blive den nuværende Regjering, hvis det lykkes os at opretholde den, der vil komme til at give en saadan Bestemmelse (Besvæly: Hør!). Min ærede Ven siger med fuldkommen Ret „Hør!“ Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at et af de Midler, der ere mindst egnede til at tilveiebringe dette Niemed, vilde være at stemme imod Fællessforfatningen.

Forsaaavidt der er talt om Regnskabsretten, skal jeg kun i Forbigaaende bemærke, at den belgiske Regnskabsret ingenlunde blot træder i Stedet for den administrative Revision, thi en Afgjørelse af Realiteten tilkommer Statsrevisionen kun i de Tilfælde, hvor Bevillinger ere overfærdne; hvor Bevillingen er indeholdt, har hverken Statsrevisionen, eller Decisionen, eller hvad man vil kalde det, det Allermindste at gjøre med at criticere Hensigtsmæssigheden af tidligere Bevillinger; det er kun i Tilfælde, hvor Bevillingen er overfærdet, at man kommer ind paa Realitetsspørgsmaalet, om det kan ansees hjemlet ved de foreliggende Omstændigheder og de af Regjeringen derfor paa-beraabte Grunde; men det er altsaa netop alt dette, som en saadan Regnskabsret vil komme til at denunciere for Rigsraadet; om den vil ledsage det med Realitetsbemærkninger eller ikke, det veed jeg ikke; men denne Betragtning vil Rigsraadet faae Leilighed til at gjøre gjældende i en stor Udstrækning og i betimelig Tid og under behørig Control, naar den faaer udsondret alle de Tilfælde, hvor en formelig Overfærdelse har fundet Sted, og hvor der altsaa er Spørgsmaal om, hvorvidt man paa Grund af Realiteten af Sagerne vil eftergive, vil pardonere de Vedkommende, eller drage dem til Ansvar for den formelle Lovovertrædelse, som derunder er begaaet. Saavist altsaa som § 25 er et af de svageste Punkter i Forfatningen, og saa vist som jeg ogsaa vilde ansee den for uforfvarlig, dersom jeg dristede mig til at sige, at den havde været uundvædig, saa fremt man vilde skaffe Sagen Indgang navnlig i Holsteen, og saavidt man ansaae det nødvendigt dertil at erhverve det saakaldte eller det foreløbige Rigsraads Samtykke, Noget, som

vel Rigsdagen ikke har anerkjendt, men som den dog i den Grad har tolereret, at den mere eller mindre har voteret de dertil fornødne Penge, — hvad jeg ogsaa troer, at Premierministeren gjorde opmærksom paa, — har sat Regjeringen istand til at erhverve idetmindste en saadan Adhæstion, som af Mange, der kunne have Indskydelse paa Sagen, er bleven anerkjendt og fremdeles vil blive anerkjendt som en fyldestgjørende Garanti for, at Interesser, som man troede at skyde Hensyn, derved vare tilbørlig varetagne, saa troer jeg dog ikke, at Noget for Alvor vil kunne soutenere den Sætning, at man ikke skulde kunne kalde den Forfatning konstitutionel, hvor Repræsentationen har en saadan Andeel i den lovgivende Myndighed, at ingensomhelst Bestemmelse kan blive Lov i Landet uden dens Samtykke, og som har en saadan Skattebevillingsret, at det, skjøndt vel Budgettet, de daglige, løbende Udgifter, der i alle Forfatninger, ogsaa hos os, og meest af alle konstitutionelle Lande i England, betragtes som Noget, der uden Discussion gaaer i Arv fra det ene Budget til det andet, og uden nogensomhelst ny Overbetælse og Votering vedtages, — skjøndt dette bringes i den formelt correctere Stilling af et Normalbudget, — dog er Noget, der i den Grad er indrømmet, at det ikke vel vil kunne modsiges, at der ved Siden heraf vil være en saa stadig og fuldkommen paatrængende Nødvendighed, for at søge Tillægsbevillinger, at Rigsraadet i den Henseende har i en ikke ringe Grad Hals og Haand ikke blot over Finantsbestyrelsen, men over hele Regjeringsmyndigheden, og at der egentlig herved er etableret en fuldstændig Offentlighed. Det er altsaa min bestemte Overbeviisning, at, hvad enten Rigsdagen i sin Tid har været for spagfærdig i sine Fordringer, eller ikke, saa er i alt Fald Overeenskomsten opfyldt. Jeg skal forøvrigt henvise til Udvalgets Betænkning, hvori man har søgt at oplyse, at, om der end i denne Henseende klæber ikke saa Mangler ved den Tingenes Ordning, som vil fremkomme her i Landet, om der end er meer end tilstrækkeligt Stof til Bestræbelser for fremtidige Reformers, hvortil Udvalget har anset det for meget